

N:o 36.

Ank. till Riksd. Kansli den 23 Mars 1881, kl. 2 e. m.

Utlåtande, i anledning af Kongl. Maj:ts nådiga proposition, angående täckande af en å anslaget till Marinregementet uppkommen brist.

(1:a U. A.)

Uti en den 8 innevarande Mars till Riksdagen aflåten nådig proposition (N:o 17) har Kongl. Maj:t föreslagit Riksdagen att för täckande af den brist i Marinregementets anslag, som vid 1879 års slut förefunnits, måtte få dels användas den behållning, som å anslaget under år 1880 uppkommit, dels från statsverkets fond för reserverade medel utgå ett belopp af 139,000 kronor.

Utaf det den nådiga propositionen bilagda statsrådsprotokoll inhemtas, hurusom Arméförvaltningen uti skrifvelse af den 10 December nästlidna år hos Kongl. Maj:t anmält, att, enligt hvad ett skrifvelsen bifogadt räkenskapsutdrag öfver det under riksstatens fjerde hufvudtitel uppförda anslaget till Marinregementet utvisade, utaf de utgifter, som år 1879 bort af anslaget bestridas, ett belopp af 226,638 kronor 58 öre i anseende till bristande tillgångar icke kunnat af samma års anslag betäckas. Orsaken till nämnda förhållande vore att söka hufvudsakligen i den förändrade natur, berörda anslag med 1875 års ingång erhållit, i det att anslaget då förvandlats från s. k. allmänt anslag till »förslagsanslag, högst». De af Arméförvaltningens artilleri- och intendents-departement för nyssnämnda år förskjutna utgifter för Marin-

regementet och garnisonskommenderingen i Karlskrona hade nemligen ej kunnat hos Förvaltningens civila departement, under hvars förvaltning anslaget i sin helhet vore stäldt, anmälas till ersättande från anslagets medel förr, än under det påföljande året, sedan 1875 års räkenskaper blifvit afslutade; och då, i anseende till anslagets förändrade natur, den vid 1875 års utgång befintliga behållning, 122,735 kronor 48 öre, hvarmed sagda års återstående utgifter bort bestridas, icke, i likhet med hvad förut egt rum, kunnat få för nämnda ändamål reserveras, utan måst till statsverket återlevereras, hade häraf blifvit en nödvändig följd, att de för år 1875 oersatta kostnaderna måst betäckas af 1876 års anslag, af hvilket för öfrigt jemväl ett belopp af 16,273 kronor 41 öre till statsverket återlevererats. På enahanda sätt hade sedermera, till följd af nu omförmälda, med tillhoppa 139,008 kronor 89 öre utaf anslaget för åren 1875 och 1876 verkställda återlevereringar, större delen af utgifterna för garnisonskommenderingen i Karlskrona för hvarje år måst gäldas af nästföljande årets anslag. Härtill komme dessutom, att intendents-departementet under år 1879 begärt ersättning för slitning af kapotter samt remtygs- och personella utredningspersedlar, som af sistnämnda departement tillhandahållits garnisonskommenderingen för åren 1872—1878, hvilken ersättning funnes uti ofvanberörda räkenskapsutdrag upptagen med 41,125 kronor 45 öre.

Vid ärendets föredragning inför Kongl. Maj:t hade vederbörande departementschef, hvad först anginge den af intendents-departementet med 41,125 kronor 45 öre ingifna efterräkning å ersättning för garnisonskommenderingens slitning under åren 1872—1878 af kapotter samt remtygs- och personella utredningspersedlar, ansett detta först år 1879 framkomna fordringsanspråk icke böra föranleda någon Kongl. Maj:ts åtgärd.

Hvad derefter beträffade anslagets allmänna öfverskridande och den deraf och till följd af oriktig återleverering till statsverket å anslaget uppkomna brist borde förklaringen till densamma sökas i den intill innevarande års början för Arméförvaltningen stadgade räkenskapsform samt det sätt, hvarpå ärendena hittills blifvit handlagda de särskilda departementen emellan. De öfver de olika anslagen förda räkenskaper hade utgjort endast en löpande kassaräkning öfver de anslagen tillflutna medel och på anslagen gjorda utanordningar, hvarför ock, då frågan, såsom nu, gälde ett förslagsanslag, allt hvad ej under året blifvit utanordnad, måst till statsverket återlevereras, äfven om kostnader, som bort drabba årets anslag, varit vid dess slut obetalda. Så hade i nu förevarande fall, såsom af det åberopade räkenskapsutdraget utvisades, det belopp, som af Marinregementets anslag ej under år 1875

utanordnats, blifvit med 122,735 kronor 48 öre till statsverket återlevereradt, ehuru nästan hela årskostnaden för garnisonskommenderingen i Karlskrona qvarstod ogulden. Om deremot, såsom hädanefter, jemlikt nådiga brefvet den 7 November 1879 angående förändring i bokförings-sättet hos Arméförvaltningen komme att ske, ett verkligt bokslut för år 1875 hade kunnat ega rum, skulle, såsom sig bort, endast det af bokslutet utvisade, till äfventyrs befintliga, verkliga öfverskottet utöfver de kostnader, som för år 1875 bort, fastän de först ett följande år blifvit betalda, drabba anslaget, kommit statsverket till godo. För att nu erhålla ett svar på den naturligen sig framställande frågan, hvarför kostnaderna för garnisonskommenderingen under år 1875 ej förr än år 1876 anmäls till betalning från anslaget, måste man ega kännedom derom, att — under det Arméförvaltningens civila departement handhade sjelfva anslagets förvaltning och redovisning och derifrån sjelft bestrede utgifterna för Marinregementet — underhållet af garnisonskommenderingen tillhörde i allra största delen intendents-departementet och i någon mindre del de båda öfriga militära departementen. Då dessa tre sistnämnda departement först efter ett gifvet års utgång kunde med säkerhet känna alla de kostnader, sagda kommendering för året medfört, hade de, som under tiden förskjutit de nödvändiga utbetalningarne, först följande år anmält det samlade beloppet till ersättning hos civila departementet. Så länge anslaget haft natur af allmänt ordinarie anslag, hade ett sådant förfarande, äfven med Arméförvaltningens dåvarande räkenskapsätt, ingen verklig betydelse på anslagets ställning, enär civila departementet, som i April månad hvarje år afgåfve underdånig berättelse om hufvudtitelns allmänna anslagsställning genom att i novo conto upptaga de öfriga departements förskotterade utgifter för garnisonskommenderingen, hvilka utgifter då blifvit till ersättande hos civila departementet anmälda, för desamma reserverade nödiga medel å den vid årets slut i räkenskapen synliga behållningen å anslaget och således angaf endast det verkliga öfverskottet såsom en besparing till Kongl. Maj:ts disposition. Sedan anslaget förvandlats till förslagsanslag, hade deremot Arméförvaltningen, hvilken ju, enligt hvad förut blifvit sagdt, icke egde att uppgöra verkligt bokslut öfver årets verkliga utgifter, ej kunnat undandraga sig att till statsverket återleverera den vid årets slut synliga *kassa*-behållningen. Det syntes vid sådant förhållande icke kunna nekas, att vid 1875 års slut kommit statsverket origtigt till godo ett belopp, som motsvarade största delen af kostnaderna för garnisonskommenderingen under år 1875. Detta belopp kunde ej utan en på den äldre räkenskapsformen beroende synnerlig svårighet på siffran utredas, men kunde rimligen antagas mot-

svara de vid 1875 års slut till statsverket återlevererade medlen. Hvad nu om denna återleverering blifvit yttradt hade tillämplighet jemväl på den, som egde rum vid 1876 års slut och som uppgick till 16,273 kronor 41 öre. Hvad statsverket sålunda för mycket tillgodokommit belöpte sig således i rundt tal till 139,000 kronor. Beträffande den brist, som derutöfver och utöfver intendents-departementets förenämnda fordringsanspråk, på anslaget uppstått, och hvilken, äfven den, hade sin förklaring i dåvarande räknenskapsform och skyldigheten för anslaget att bestrida utgifter under alla fyra Arméförvaltningens departement, så hemställde departementschefen, att frågan om medel till betäckande af denna brist — uppgående, efter Arméförvaltningens räkning, till omkring 46,000 kronor, hvaraf dock 35,000 kronor skulle kunna gäldas af ett å 1880 års anslag till Marinregementet förväntadt öfverskott — och hvars förnyade uppkomst vore genom det nya bokföringssättet förekommen, måtte få, såsom Arméförvaltningen föreslagit, längre fram blifva föremål för Kongl. Maj:ts nådiga pröfning.

Utaf hvad sålunda blifvit anfördt synes Utskottet otvetydigt framgå, att Kongl. Maj:ts nu gjorda förslag, om åtgärder till bringande af jemvigt i Marinregementets anslagsställning, endast afser, jemte utsträckt dispositionsrätt öfver det på 1880 års anslag uppkomna öfverskott, återbärande af hvad till statsverket blifvit genom ofvan angifna förhållanden för mycket återlevereradt; hvadan, och då genom det numera förändrade bokföringssättet ett dylikt misstag bör för framtiden kunna undvikas, Utskottet hemställer,

att hvad Kongl. Maj:t i förevarande proposition äskat och föreslagit må vinna Riksdagens bifall.

Stockholm den 23 Mars 1881.

På Stats-Utskottets vägnar:

E. KEY.
